

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 184.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465334096.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

IX Gravskrifter

80.
Grafskrift
Ofver den kunstig och forfaren Mester
Salig Jørgen Brase
Mundkok.
Prentet udi Aar 1665. den 14. Decemb.

HEr hviler Jeg saa stif som stok/
Och har afgjort min gjerning:
Mit nafn var Jørgen Brase Kok:
Jeg tjente Powel Tscherning.
Jeg ridde sup/ Jeg steegte steeg/
Mand finger maatt' ad slikke:
Mand der af oed med lyst och leeg/
Til mand tog til at hikke.
Den smageløse Død dog mig
Ey vilde gunst bevise/
Men mig/ dog Jeg var raa/ for sig
Hentagit har til spise.
Nu ligger her min krop och lif:
Mig ormene fixere/
Far vel min skumme-skeed och knif:
Jeg kaager aldrig meere:
Min Herre raaber væ och vok/
Och rynker gjør i panden:
Slet steen-død er hans gode Kok:
Hvor tager hand en anden?

81.
Ofver Søfren Portener paa Kroneborg.

Den graadig alders skarpe tand
Sig nok paa mig har øfvit
Jeg nu skøt intet mere kand

Er nok i verden prøfvit
Jeg ni Læns-herrer hafver kjent
Paa Kroneborg at raade
For Portner dennem alle tjent
Det beste Jeg formaade
Den første som Jeg stod til svar
Hand Jacob Bylow heede
Den anden Peder Basse var
Som mig gaf kost och klede
Der efter Christen Hanssøn ret
J tallet efter fulde
Och siden to af Urners æt
Som vaare Kongen hulde
Hans Uldrich Gyldenløfve saa
Var efter dem den sjette
Den Saxisk Arent Kulaw maa
Jeg efter hannem sette
186 Den ottende Jeg siger af
Det var Christopher Bilde
Som Slottet op af rædsel gaf
Och da tilgik det ilde
Den sidste det er Ejler Holk
Men hannem Jeg tør vofve
Hand for sin Konning och sit Folk
Vil heller slaa's end sofve.

Hvo nu saa længe skal som Jeg
J Borgerstuen være
Skal friste mangen sældsom streg
Och før forlof begjære.

Om en gammel Portener paa Kroneborg.

Den graadig alders skarpe tand
Sig nock paa mig har øfvit
Jeg nu skøt intet meere kand,
Er nock i verden prøfvit.
Jeg Ni Læns-herrer hafver kjent
paa Kroneborg at raade,
For Portner dennem alle tjent,
Det beste Jeg formaa'de.
Huo mig skal eftergjøre det,
Hand skal omsider lære;
At Hofve-kagen stundom ret
Er beesk och haard at tære.

82.

[Til

**Fru *Sophie Rosenkrandses Erich Banners*
Begravelse, udstukket paa en Kobber-Plade.]**

At du Gudfryctig varst och som dit nafn udtyder
O ædle Rosenkrands med visdoms høye dyder
Beprydet, ach! for det ey døden fare baar
Der hand dit lefnetz traad saa vredelig afskaar
Dog see den beste deel fik hand ey magt at røre
Det var din reene Sjæl thi den loed Herren føre
ved Himlens Engler op til større pract och glands
Saa den nu prydes med en ævig ærekrands.
Den anden rest som er en prjelig efterminde
Det loed och ikke sig af Døden ofvervinde
Men blomstres end blant os och aldrig undergaaer
Saa længe dyd er dyd och verdens bygning staaer.

187

83.
[Gravskrift over Jørgen Brockenhuus.]
J Stæden
For denne Velb. Sal. unge Mands
CONTRAFEYE
Som Morderen hafver de Efterlevvende
missundt/
denne
Graff-Skrift.

DEn som aff Byrd og Blod var Hiemme ædel baaren/
Og for sit tapfer Mood af Fremmede udkaaren/
At gaa i Heldters Trop/ og blant de Martis Dreng
Bestige Ærens Top/ hvor Crantz og Croner henge:
Hand fait for Morders Haand/ og Venners Skalkestykke/
Jckun fordi hans Aand og Dydbegjærlig Tycke
Ey vilde med Vdyd sig smitte og beblande.
Saa blef hans Død hans Dyd/ hans Blod har fremmed Lande
Tilluct med Muld og Jord/ dog Himlen aldrig luckis
For de høystigend Ord/ som aff hver Draabe suckis.

Anno M.DC.LXXIV.

84.
Den af byrd og fødsel Erlig, af Gudsfrygt och
alle

**Jomfruelige Dyder berømmelige Møe
Maren Bering;
som var fød Aar 1653 dj 7 May, Og efter een
meget Christelige
forberedelse Sal: døde Aar 1675. dj 3 Aprilis i
hendis
alders 22 aar forventendis een glædelig
opstandelse.**

Min døde Krop vel Jordis kand
Men ey min æris minde
Min Siel i Lifsens skønne land
Har glædens Havn alt inde.
Mit nafn, saa lenge dyd er dyd
Skal priselig omtalis
Saalenge Gud er Gud i fryd
Min frelste Siel husvalis.
O Menniske hvis tid her fra
Sig skynder fast og rinder
Du vel og nok har lefvet da
Naar du slig ende vinder.

A. Bording.
188

**85.
Grafskrift
Ofver den Ærlige/ Velvjse och Høyfornemme
Mand Salig
Knud Walter
Fordum Borgemester udi Helsingør/ som efter
45. Aars Christelige
och berømmelige Lefnet/ Saligen i HErren
døde.**

Ja fromme Walter/ Ja/ du varst for Himmel-værdig/
Til her blant os at boe: Thi gjorde du strax færdig;

Dig ikke drage loedst; men sagde gladelig/
Til Verden: o far vel: Jeg gjerne slipper dig.
Din Krop du Jorden gafst: Men dine Dyders minde
Blant os dog lefver end/ och aldrig kand forsvinde.
Din ædle Sjæl och ey fik meen af Dødsens skud.
DV Seyer-Kronen VanDst oCh hvILer nV hos GVD.

Voris fremfarne Omgængelse och uforfalskte
Venskab til Ære opsat af
Anders Bording.

86.
Grafskrift
Ofver den af Guds sande fryct/ ærlig och
høyanseelig Slect/
och alle Christelige Dyder høyprisslige *Matrone*
Salig
REBECCA von BECHTEN
Salig Borgemester Jacob Severinsøns af Aarhus/
som
den 6. Decembr. 1676. saligen døde.

J Dødsens sidste Tjd en trofast ven at tjene/
Jeg kommen var: Men det mig Døden loed formeene.
Jeg snart ey vidste/ før Jeg self var Jo saa vel/
Som den/ Jeg vilde tjent/ af Døden kryst ihjel.
Vel den, der saa som Jeg/ sin Hu fra Jorden vender/
Och frycter ikke/ hvor och naar hans Tjd sig ender.
Vel den/ de[r] saa som Jeg/ opnaaer et prissligt nafn/
Och veed sin Sjæl forvart hos Gud i glædens Hafn.

A. Bording.
189

87.
Grafskrift
Ofver den ærlige/ velactbare och fornemme
Mand/ Salig
PEDER HJORT

Kong. Mayest. Sølfpop/ som efter et Christeligt och berømmeligt Lefnet saugen døde den 7. Januarij 1677.

VEI maae den mørke graf/ o fromme HJORT/ fortære
Dit svage Legome: men dine Dyders ære
Blant os dog blifver ved/ och aldrig undergaaer/
Saa længe Dyd er Dyd/ och Verdens bygning staaer.
Din Himmel gifne Sjæl sit verne sted och bolig
Jndtaget har/ och der sig finder glad och rolig
Blant de forløstes tal. Men Gud husvale den/
Som lefver midlertid med sorrig her igjen.

Voris uforfalskte Venskab til ære
A. Bording.